



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Tractatus De Executoribus Vltimarvm Volvntatum duorum
celeberrimorum iurisconsultorum**

Canis, Johannes Jacobus

Constantia, 1593

VD16 ZV 2896

14. Pietatis & misericordiæ commendatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63406](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63406)

& aptus sit, qui cum hoc particeps sit civilis
 societatis, ipse tenetur, quod sibi superest, alijs
 erogare: sicut etiam vellet proximum suum
 sibi constituto in necessitate sibi subuenire, hac
 enim diuina lex est, quæ scripta est Matt. 7. c.
 & in decre. 1. distinct. c. 1. Vnde Ambro. in
 lib. de offi. inquit, non satis est bene velle, sed
 etiam bene facere. Nec satis est iterum bene
 facere: nisi id ex bono fonte, hoc est ex bona
 voluntate proficiscatur. Vnde idem subdit: pa-
 sce fame morientem. quisquis enim pascendo
 hominem, seruare poteris, si non paueris, occidi-
 sti: vt in decret. 86. distinct. non satis. & c.
 4 pasce. † caret enim splendore virtutis, quam
 clementiam appellamus, qui potens bene face-
 re, viscera misericordiae non aperit: vt ibidem
 inquit Hiero. tantoq; magis, si parentibus, &
 alijs sanguine coniunctis, si facultatem subue-
 niendi naetus, non adiuuat, sed derelinquit, vt
 ibidem legitur, & l. veluti. ff. de iustitia &
 iure. Cogitetq; sibi legum aut canonum docto.
 5 siue philosophiae moralis † aut oratoriae artis, à
 quibus non theologica distat sapientia, id do-
 num sibi diuinitus esse concessum, non vt illud